

O groot geheim van de dood, hoe leert Gij ons beseffen wat wij op de wereld zijn !

VROME HERINNERING AAN

MEVROUW

DELPHINE VAN LIERDE

weduwe van de Heer

AUGUST MARTENS

geboren te St.-Lievens-Esse, op 9 februari 1884 en godvruchtig overleden te St.-Martens-Lierde, op 16 januari 1978, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

De families **VAN LIERDE, MARTENS, HAEGEMAN** en **VAN NIEUWENHOVE,**

danken u erkentelijk voor alle blijken van medeleven in hun rouw.

1884 - geboortejaar van de overledene ; wij begonnen de jaren te tellen die ook Delphine zouden kunnen plaatsnemen bij de enkele « Eeuwelingen » die wij soms hier of daar mogen vieren.

En toch... wanneer ons uur daar is moeten wij gaan ; voor ons menselijk hart blijft het altijd pijnlijk, alhoewel wij weten dat het één van die wetten zijn aan wiens rechtvaardigheid geen enkel mens kan raken !

Dat voor ieder mens zo zeker maar ongekend uur is geen eindpunt maar een overgang naar een nieuwe wijze van bestaan, waarvoor ons menselijk begrip te kort schiet maar bijzonder goed aangevuld wordt door de Heer die ons kwam zeggen dat wie in Hem gelooft zal LEVEN over de dood heen.

Van dat Eeuwig Geluk straalden dankbare ogen uit een innemend gelaat na het ontvangen van de Sacramenten der ZIEKEN met een herhaald en diep-gemeend « DANK U ».

Met de dag groeide haar genegen dankbaarheid voor haar geliefde pleegzoon, met wie ze in stilte zoveel leed om het zo onverwacht afsterven van zijn duurzame echtgenote.

Wat een deugd beleefde zij aan de voordurende zorg, hoe schoon tooien de herfskulturen van de vierde leeftijd de mens in zijn laatste jaren — niet om te verdwijnen in het niet — maar om te verrijzen tot een nieuwe Lente met de Verrezen Heer, die mocht zeggen « Ik ben de Verrijzenis en het LEVEN ; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven ».

Duurbare familie, vrienden en geburen, bidt allen voor mij opdat ik zo gauw mogelijk voor U allen moge ten beste spreken bij de Heer. Daar zal ik kunnen vergoeden wat Ik op aarde niet meer kon. Blijft elkaar helpen in onbaatzuchtige liefde, daaruit groeit een zielevreugde, als de voorbode van de Eeuwige vreugde bij de Heer.